

مدل یابی رابطه بین دین داری و جو عاطفی خانواده با خود کارآمدی ترک اعتیاد با توجه به نقش میانجی معنای زندگی در زنان وابسته به مواد مخدر*

مهردی نیکدل^۱، سعید بختیارپور^۲، فرح نادری^۳، پروین احتشام زاده^۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۳/۰۶ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۹/۰۷

چکیده

هدف: هدف این پژوهش مدل یابی رابطه بین دین داری و جو عاطفی خانواده با خود کارآمدی ترک اعتیاد با توجه به نقش میانجی معنای زندگی در زنان وابسته به مواد مخدر بود. **روش:** روش پژوهش توصیفی-همبستگی از نوع مدل سازی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری را همه زنان وابسته به مواد مخدر مراجعت کننده به مرکز ترک اعتیاد شهر اهواز در سال ۱۳۹۸ تشکیل دادند. از میان آنها، تعداد ۱۴۹ نفر به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. شرکت کنندگان پرسشنامه خود کارآمدی ترک اعتیاد، مقیاس دین داری، پرسشنامه جو عاطفی خانواده، و پرسشنامه معنای زندگی را تکمیل کردند. **یافته ها:** نتایج نشان داد که دین داری اثر مستقیم معناداری بر خود کارآمدی ترک اعتیاد داشت. در حالی که، جو عاطفی خانواده اثر مستقیم معناداری بر خود کارآمدی ترک اعتیاد نداشت. دین داری و جو عاطفی خانواده به شکل معناداری با معنای زندگی مرتبط بودند. معنای زندگی به نوعه خود با خود کارآمدی ترک اعتیاد رابطه معناداری داشت. همچنین، اثرات غیرمستقیم دین داری و جو عاطفی خانواده بر خود کارآمدی ترک اعتیاد از طریق نقش میانجی معنای زندگی معنادار بود.

نتیجه گیری: براساس نتایج می توان گفت که دین داری، جو عاطفی خانواده، و معنای زندگی متغیرهای مهمی هستند که باید در برنامه های درمانی برای ترک اعتیاد مورد توجه قرار گیرند.

کلیدواژه ها: اعتیاد، خود کارآمدی ترک اعتیاد، دین داری، جو عاطفی خانواده، معنای زندگی

* این مقاله برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول در دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی خرمشهر - خلیج فارس است

۱. دانشجوی دکتری روانشناسی سلامت، واحد بین الملل خرمشهر - خلیج فارس، دانشگاه آزاد اسلامی، خرمشهر، ایران

۲. نویسنده مسئول: استادیار، گروه روان شناسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران. پست الکترونیک: saeedb81@yahoo.com

۳. دانشیار، گروه روان شناسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

۴. استادیار، گروه روان شناسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

مقدمه

اعتياد^۱ عوارض بسیار جدی و عمیقی روی خانوادگی، اقتصاد، امنیت و رشد فرهنگی جامعه می‌گذارد. بر پایه برخی برآوردها ۲۰۰ میلیون نفر معتاد در سراسر جهان وجود دارد (کلودنی^۲ و همکاران، ۲۰۱۵). به نظر می‌رسد بین ۱/۲ تا ۶ میلیون نفر در ایران به صورت وابستگی یا تفتنی مواد مصرف می‌کنند و بر اساس مستندات موجود، تعداد معتادان تقریباً هر ۱۲ سال، دو برابر شده و سالانه ۸ درصد بر جمعیت آنان افزوده می‌گردد (نقیبی، عزیزپور، اشعری، حسینی و علیزاده، ۱۳۹۳). افراد وابسته به مواد از لحاظ روانی و جسمی وابستگی زیادی به مواد مصرفی خود پیدا می‌کنند به گونه‌ای که به مرور زمان مقدار مصرف خود را افزایش می‌دهند (بلیوس، درآن و بست، ۲۰۱۹).

تلاش‌های زیادی از طریق دولتها و خانواده‌ها به جهت ترک مواد و کاهش اثرات منفی آن برای جامعه و خانواده صورت می‌گیرد. با این وجود، بازگشت به اعتیاد در افراد در حال ترک، عامل نگران کننده‌ای محسوب می‌شود (ورددجو-گارسیا^۳، ۲۰۱۶). عامل مهمی که در ترک مواد در افراد وابسته به مواد وجود دارد، خودکارآمدی ترک اعتیاد^۴ است. این عامل، از لحاظ شناختی نقش مهمی در جلوگیری از بازگشت به مصرف مواد و افزایش تحمل درد ناشی از ترک، در افراد معتاد ایفا می‌کند (تانکوچی^۵ و همکاران، ۲۰۱۸). اصطلاح خودکارآمدی برای اولین بار توسط بندورا^۶ (۱۹۹۳) در نظریه یادگیری اجتماعی برای معنا بخشیدن به احساسات افراد از توانایی و کارآمدی در تولید تغییر و کنترل رویدادهای روزمره زندگی، به کار برده شد (به نقل از ها^۷، ۲۰۱۶). در واقع خودکارآمدی به افکار و قضاؤت فرد درباره توانایی‌هایش در رسیدن به هدف مورد نظر اشاره دارد، هرچه میزان خودکارآمدی در افراد بالاتر باشد، به همان میزان احتمال بازگشت و عود مصرف در آنان نیز کاهش خواهد یافت (الکساندر، هبرت، بوستل و کندزور^۸، ۲۰۱۹). در پژوهشی که توسط سوپرت^۹ (۲۰۱۸) انجام شد نتایج نشان داد که

۲۱۲

212

۱۳۹۹ پاییز
سال پژوهش، شماره ۵۷
Vol. 14, No. 57, Autumn 2020

1. addiction
2. Kolodny
3. Blieuc, Doan & Best
4. Verdejo-Garcia
5. self-efficacy of addiction
6. Taniguchi, Tanaka, Saka & Oze

7. Bandura
8. Ha
9. Alexander, Hébert, Businelle & Kendzor
10. Supreet

وجود خودکارآمدی در نوجوانان، موجب خودکنترلی در ترک مواد در آنها شده و گرایش به اعتیاد، خودکشی و افسردگی را در آنها کاهش می‌دهد. در پژوهشی دیگر، نیکمنش، بلوچی و پیراسته مطلق (۲۰۱۷) به بررسی نقش باورهای خودکارآمدی و حمایت اجتماعی در پیش‌بینی عواد مجدد مواد پرداختند.

از جمله عواملی که می‌توانند بر خودکارآمدی ترک اعتیاد زنان وابسته به مواد مخدر اثرگذار باشند، دین داری^۱ است. داشتن نگرش‌ها و باورهای مذهبی و اعمال معنوی با کاهش استرس‌های روان‌شناختی و پیشگیری از رفتارهای پرخطری همچون سیگار کشیدن، مصرف الکل و مواد همراه است (دیستی^۲ و همکاران، ۲۰۱۹). دین داری و معنویت از تأثیر فشارهای زندگی بر گرایش به مصرف مواد می‌کاهند و در طول زمان نیز میزان افراش مصرف مواد را مهار می‌کنند (دیستی و همکاران، ۲۰۱۵). در مطالعه‌ای برونسنستین^۳ و همکاران (۲۰۱۷) نشان دادند افرادی که از دین داری بالایی برخوردارند سازگاری بهتری را با موقعیت‌های استرس‌زا تجربه می‌کنند، میزان پایین‌تری از هیجانات منفی و افسردگی را تجربه می‌کنند، اضطراب کمتری دارند، از مصرف مواد روان‌گردن و الکل پرهیز می‌کنند و از حمایت اجتماعی بالاتری برخوردارند. آن‌ها به دلیل اتخاذ

۲۱۳
213

۳ پژوهش‌های شماهی ایام پیش از زاده شدن، Vol. 14, No. 57, Autumn 2020

شیوه‌های سالم در زندگی، امید به زندگی بیشتری را نسبت به افراد عادی دارند. با توجه به نقش مذهب و احاطه آن بر همه شئون زندگی انسان، مذهب در بازداری فرد از گرایش به مواد نقش تعیین کننده‌ای دارد (بوسر،^۴ ۲۰۱۵). هستند. از عوامل پیش‌بینی کننده استعدادهای اعتیاد، سلامت معنوی است که از آن به عنوان سپری در مقابل واپسگی به مواد یاد شده است. در پژوهش‌های مختلف رابطه دین داری و خودکارآمدی ترک اعتیاد مورد تأیید قرار گرفته است که از آن جمله می‌توان به پژوهش‌های بشار، اخلاقی فرد و پیمایی (۱۳۹۵)؛ علیوردی نیا، معمار و نصرت‌هزی (۱۳۹۴)؛ پوزاد، سلیمانی، کوهپیما و جدیدی (۱۳۹۳)؛ نیه^۵ (۲۰۱۹)، سالاس- رایت^۶ و همکاران (۲۰۱۸)، سینکویکیوس^۷ (۲۰۱۶) اشاره

1. Religiousness

5. Nie

2. Decety

6. Salas-Wright

3. Bornstein

7. Sinkevičius

4 . Buser

داشت. در پژوهش افشاری، باباخانی، احمدی و شمس الدینی لری (۱۳۹۵) نشان داده شده است که بین افراد وابسته به مواد افیونی و غیروابسته در متغیر خودکارآمدی تفاوت وجود دارد. به عبارت دیگر افراد غیروابسته به مواد افیونی از خودکارآمدی بالاتری نسبت به افراد وابسته به مواد افیونی برخوردارند.

عامل دیگری که به نظر می‌رسد بر خودکارآمدی ترک اعتیاد زنان وابسته به مواد مخدر مؤثر باشد، جو عاطفی خانواده^۱ است. عده‌ای از متخصصین روان‌شناسی و درمانگران خانواده بر این عقیده‌اند که بهترین ملاک و معیاری که بر اساس آن می‌توان کیفیت اخلاقی، اجتماعی و روانی افراد را مورد ارزیابی و دقت قرار داد، همان شبکه ارتباطی اعضای خانواده و مجموعه قوانین حاکم بر محیط و جو عاطفی خانواده می‌باشد (لی، باروکاوغ و لویان^۲، ۲۰۱۴). اعضای خانواده به عنوان یک گروه، تعاملات پیچیده‌ای با یکدیگر دارند که احتمال دارد متأثر از محیط کلی خانواده باشد (راوات و گولاتی^۳، ۲۰۱۹) به طوری که بیشترین افراد ناسازگار و مسالمدار، وابسته به خانواده‌های آسیب دیده هستند و فرزندانی که مربوط به خانواده‌های پر کشمکش می‌باشند به سبب عدم برخورداری از آرامش روانی و عدم تمکز و آشتگی بیشتر، در معرض رفتارهای ناسازگارانه قرار دارند (گیل، کولیلات و والی^۴، ۲۰۱۸). بی‌توجهی والدین به سالم سازی روانی و عاطفی فرزندان و نبود روابط مناسب در بیشتر موارد آن‌ها را با کمبودهای عاطفی، انگیزش و مشکلات روانی و یا تحصیلی روپرور می‌سازد (بختیارپور، ۱۳۹۶؛ فارل^۵ و همکاران، ۲۰۱۸). در پژوهش‌های مختلف رابطه جو عاطفی خانواده و خودکارآمدی مورد تأیید قرار گرفته است که از آن جمله می‌توان به پژوهش‌های عبدالملکی، فرید، حبیبی کلیبر، هاشمی و قدوسی نژاد (۱۳۹۵) و لطفی نیا، محب و عبدالی (۱۳۹۲) اشاره داشت.

۲۱۴
214

۱۳۹۹ پاییز، شماره ۵۷
Vol. 14, No. 57, Autumn 2020

1. emotional environment in family
2. Lee, Barrowclough & Lobban
3. Rawat & Gulati

4. Gill, Koleilat & Whaley
5. Farrell

هر دو عامل دین‌داری و جو عاطفی خانواده با تأثیر بر معنای زندگی^۱، می‌توانند بر خود کارآمدی ترک اعتیاد زنان وابسته به مواد مخدر اثر داشته باشند. معنای زندگی، به نوعی از احساس ارتباط با خالق هستی، داشتن هدف در زندگی، تعقیب و نیل به اهداف بالارزش و رسیدن به تکامل دارد (کینگ، هیتزمون و وارد، ۲۰۱۶). معنای زندگی در اصل ماهیت شناختی دارد زیرا دربردارنده باورهای افراد در مورد وجود یک هدف غایی در زندگی، اعتقاد به معنویات و زندگی اخروی است (هو، چانگ و چانگ، ۲۰۱۰). درواقع، دغدغه معنا و دستیابی به زندگی معنادار یکی از اساسی‌ترین دغدغه‌های وجودی آدمی است. احساس معنا از طریق برآورده شدن نیازهای اولیه فرد در مؤلفه‌های هدفمندی، کارآمدی و خودارزشمندی تحقق می‌باید. داشتن معنا در زندگی، یکی از پیش‌بینی کننده‌های رفاه انسان و رضایت از زندگی است (مارتلا و استیگر، ۲۰۱۶). در پژوهشی محمدنیا و مشهدی (۱۳۹۷) رابطه معنای زندگی و خودکارآمدی ترک اعتیاد مورد تأیید قرار دادند.

۲۱۵

215

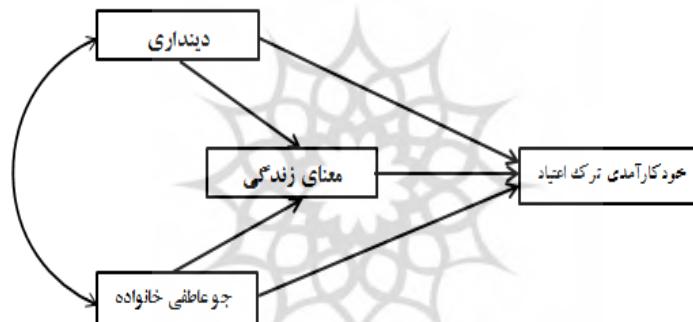
۳
پژوهش‌های
شماهی اسلامی
۱۳۹۹
Vol. 14, No. 57, Autumn 2020

در مجموع باید گفت، اعتیاد بیماری شناخته شده‌ای است که عوامل متعددی در آن تأثیر دارند. خانواده، بستر های ناسالم رشد، تمایل و گرایش به اعتیاد از جمله عواملی است که می‌تواند نقش بسیار مهمی در ابتلاء به اعتیاد داشته باشد، در واقع معتادان بر روی یک پس زمینه و شرایط مستعد اعتیاد، معتاد می‌شوند و تنها مصرف مواد مخدر باعث اعتیاد فرد نمی‌شود. در خصوص سبب شناختی اعتیاد عوامل مختلفی چون مسائل زیست شناختی، جامعه شناختی و روان‌شناختی مطرح می‌باشد. به نظر می‌رسد پاسخ مشخص به مواد افیونی به تلفیقی از این عوامل مربوط باشد (باکر، وود و هولروید، ۲۰۱۶). به طور کلی، مشکلاتی که از مصرف مواد ناشی می‌شود، تهدیدی جدی برای سلامت جامعه بوده و نقش عمدی را در جرم و فساد بر عهده دارد و مستقیم و غیرمستقیم هزینه‌های زیادی را به جامعه تحمیل می‌کند. پیامدهای اعتیاد، جامعه، افراد و خانواده‌ها را از نظر اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و روانی و جسمی مورد تهدید قرار می‌دهد، به طوری که عوارض

1. the meaning of life
2. King, Heintzelman & Ward
3. Ho, Cheung & Cheung

4. Martela & Steger
5. Baker, Wood & Holroyd

روانی و شخصیتی ناشی از اعتیاد به مواد مخدر، از جمله ضعف اراده، بی توجهی به مسئولیت‌های فردی، ضعف عاطفه و شخصیت، شخصیت نامتعادل و متزلزل و ضعف خودکارآمدی و عزت نفس را به دنبال خواهد داشت. با توجه به اهمیت و نقش اساسی زنان در حفظ تعادل روانی-اجتماعی جامعه و خانواده و با توجه به مشکلات و مسائل مختلف شخصی و اجتماعی که زنان وابسته به مواد مخدر با آن‌ها مواجه هستند، لزوم برنامه‌ریزی برای رفع مشکلات فرا روی آنها احساس می‌شود. لذا بر اساس آنچه گفته شد، هدف از انجام این پژوهش، مدل‌یابی رابطه بین دین‌داری و جو عاطفی خانواده با خودکارآمدی ترک اعتیاد با توجه به نقش میانجی معنای زندگی در زنان وابسته به مواد مخدر است. مدل پژوهش به صورت زیر است:

۲۱۶
216

شکل ۱. مدل پیشنهادی پژوهش

روش

جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری

پژوهش حاضر توصیفی-همبستگی از نوع مدل‌سازی معادلات ساختاری بود. در این مطالعه، جامعه آماری شامل همه زنان وابسته به مواد مخدر مراجعه کننده به مرکز ترک اعتیاد شهر اهواز در سال ۱۳۹۸ بود که از بین آن‌ها با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس اقدام به انتخاب حجم نمونه شد. در مورد حجم نمونه، محققان با این استدلال که روش مدل‌سازی معادلات ساختاری تا حدود زیادی با رگرسیون چند متغیری شبیه است، استفاده از اصول تعیین حجم نمونه در تحلیل رگرسیون چند متغیری را نیز برای تعیین حجم نمونه در مدل‌یابی معادلات ساختاری پیشنهاد می‌کنند (رامین مهر و چارستاد، ۱۳۹۲).

با توجه به بررسی پژوهش‌های گذشته با وجود آنکه در مورد حجم نمونه لازم برای تحلیل عاملی و مدل‌های ساختاری توافق کلی وجود ندارد (شریر، نورا، استاج، بارلو و کینگ^۱، ۲۰۰۶)، اما در تحلیل عاملی تائیدی حداقل حجم نمونه براساس عامل‌ها تعیین می‌شود نه متغیرها. اگر از مدل‌یابی معادلات ساختاری استفاده شود، حدود ۲۰ نمونه برای هر عامل (متغیر پنهان) لازم است (جکسون^۲، ۲۰۰۳) و حجم نمونه توصیه شده برای تحلیل عاملی تائیدی حدود ۲۰۰ نمونه برای ده عامل توصیه شده است (شه و گلداشتاین^۳، ۲۰۰۶ کلاین، ۲۰۱۰). در حال حاضر، استفاده از قواعد کلی، برای برآورد حجم نمونه عمومیت دارد. هار، بلک، بابین و اندرسون^۴ (۲۰۰۹) حجم نمونه برای مدل‌های معادلات ساختاری را اینگونه پیشنهاد نمودند که حداقل حجم نمونه ۱۰۰ واحد برای مدل‌هایی که شامل ۵ یا تعداد کمتری سازه هستند و حداقل حجم نمونه ۱۵۰ برای مدل‌هایی که با ۷ سازه یا کمتر است. بنابراین، با توجه به مراجعه به مراکز درمان اعتیاد تحت پوشش بهزیستی ویژه زنان در اهواز در سال ۱۳۹۸، تعداد ۳۵۰ نفر پرونده فعال وجود داشت و با توجه به نمونه‌های در

۲۱۷

217

۳ پژوهش‌های شناختی در زمینه ایجاد مدل‌های معادلات ساختاری در ایران
۱۳۹۹ Vol. 14, No. 57, Autumn 2020

دسترس تعداد ۱۸۰ پرسش‌نامه از متغیرهای پژوهش برای پاسخگویی در اختیار آزمودنی‌ها قرار داده شد. در نهایت، ۱۴۹ پرسش‌نامه از افراد واحد شرایط، مورد تحلیل قرار گرفتند که با توجه به توان آزمون و معناداری برازش مدل، حجم نمونه کفایت داشت. ملاک‌های ورود به پژوهش شامل رضایت شرکت در پژوهش، زنان مراجعت کننده به مراکز درمان اعتیاد، دامنه سنی بین ۱۸-۶۴ سال، و تحت درمان قرار داشتن، بودند. ملاک‌های خروج نیز شامل پاسخ ندادن به تمامی سؤالات و عدم رضایت و تمایل به ادامه همکاری، عدم مراجعت به مراکز درمان، تحت درمان نبودن، و دامنه سنی زیر ۱۸ و بالای ۶۴ سال بود. داهای مطالعه با استفاده از روش همبستگی پرسون در نرم افزار اس پی اس-۲۵ و روش مدل‌سازی معادلات ساختاری در نرم افزار آموس تعزیه و تحلیل شدند.

1. Schreiber, Nora, Stage, Barlow, & King
2. Jackson

3. Shah,& Goldstein
4. Hair, Black, Babin, & Anderson

ابزار

۱- پرسشنامه خودکارآمدی ترک اعتیاد^۱: این پرسشنامه توسط برامسون^۲، به نقل از حبیبی، کارشکی، دشتگرد، حیدری و طلایی، (۱۳۹۱) و در قالب ۱۶ سؤال و چهار خرده‌مقیاس مهارت حل مسئله، مهارت تصمیم‌گیری مهارت ابراز وجود، و مهارت ارتباط طراحی شده است. سؤالات به صورت طیف لیکرت ۷ درجه‌ای از به شدت مخالفم (۱) تا به شدت موافقم (۷) نمره گذاری می‌شوند. دامنه نمره این پرسشنامه بین ۱۶ تا ۱۱۲ است. نمره آزمودنی‌ها با خودکارآمدی ضعیف بین ۱۶ تا ۴۸، خودکارآمدی متوسط بین ۴۹ تا ۸۰، خودکارآمدی قوی بین ۸۱ تا ۱۱۲ می‌باشد. این پرسشنامه در ایران توسط حبیبی و همکاران (۱۳۹۱) اعتباریابی شده است. میزان اعتبار از طریق همسانی درونی برای خرده‌مقیاس‌های مهارت حل مسئله، مهارت تصمیم‌گیری، مهارت ابراز وجود، و مهارت ارتباط به ترتیب ۰/۷۸، ۰/۷۵، ۰/۷۲ و ۰/۷۲ و برای کل مقیاس ۰/۹۰ گزارش شده است. در مطالعه حاضر، ضریب آلفای کرونباخ کل مقیاس ۰/۸۲ به دست آمد.

۲۱۸

218

۲- پرسشنامه دین‌داری^۳: پرسشنامه دین‌داری توسط آرین (۱۳۷۷) تدوین شد. این پرسشنامه دارای ۲۰ سؤال می‌باشد و نمره گذاری هر سؤال بر روی یک طیف لیکرت ۵ درجه‌ای از ۱ (خیلی کم) تا ۵ (خیلی زیاد) است. در این پرسشنامه، حداقل نمره ۲۰ و حداکثر نمره ۱۰۰ می‌باشد. آرین (۱۳۷۷) ضریب پایایی این پرسشنامه را از طریق آلفای کرونباخ ۰/۹۲ به دست آورد. از سویی، روابی سازه پرسشنامه نیز توسط شهنی ییلاق و همکاران (۱۳۸۳) از طریق همبستگی با یک سؤال خودساخته، محاسبه و مقدار آن برابر با ۰/۵۶ به دست آمد (به نقل از برنا و سواری، ۱۳۸۶). در پژوهش حاضر، ضریب آلفای کرونباخ کل پرسشنامه ۰/۸۲ به دست آمد.

 سال پنجم، شماره ۵۷
Vol. 14, No. 57, Autumn 2020
۱۳۹۹

۳- پرسشنامه جو عاطفی خانواده^۱: پرسشنامه ۱۶ سؤالی جو عاطفی خانواده توسط هیل برن^۲؛ به نقل از موسوی شوشتري، (۱۳۷۶) طراحی شد. این پرسشنامه در بردارنده ۸ خرده مقیاس است که عبارتند از: محبت، نوازش، تأیید کردن، تجربه های مشترک، هدیه دادن، تشویق، اعتماد، و احساس امنیت. هر خرده مقیاس به وسیله دو سؤال اندازه گیری می شود. نمرات بالا نشان دهنده جو عاطفی بهتر در خانواده فرد پاسخ دهنده است. نمره گذاری هر یک از سوالات بر روی یک مقیاس لیکرت پنج درجه ای به صورت خیلی کم (۱)، کم (۲)، در حد متوسط (۳)، زیاد (۴)، و خیلی زیاد (۵) انجام می شود. موسوی (۱۳۷۶) اعتبار خوبی را برای پرسشنامه جو عاطفی خانواده نشان داد. در تحقیق بختیارپور (۱۳۹۶)، همسانی درونی مقیاس جو عاطفی خانواده با روش های آلفای کرونباخ، تصنیف و گاتمن به ترتیب 0.90 ، 0.76 ، و 0.86 به دست آمد که نشان دهنده پایایی قابل قبول این مقیاس بود. در پژوهش رشیدی، محسنی و گل محمدیان (۱۳۹۶)، ضریب آلفای کرونباخ پرسشنامه 0.89 به دست آمد. در پژوهش حاضر، ضریب آلفای کرونباخ کل پرسشنامه 0.86 به دست آمد.

۴- پرسشنامه معنای زندگی^۳: پرسشنامه معنای زندگی توسط استیگر و اوشی^۴ (۲۰۱۰) جهت ارزیابی وجود معنا و تلاش برای یافتن آن ارائه شده و اعتبار و پایایی و ساختار عاملی آن در پژوهش های مختلف با نمونه های متفاوت مورد بررسی قرار گرفته است. نسخه نهایی این پرسشنامه با ۱۰ سوال توسط این محققان طراحی شده است. هر سوال بر روی یک مقیاس لیکرت ۷ درجه ای از کاملا درست (۱) تا کاملا نادرست (۷) نمره گذاری می شود. در این پرسشنامه، کمترین نمره 10 و بیشترین 70 می باشد. استیگر و اوشی (۲۰۱۰) اعتبار پرسشنامه برای خرده مقیاس معنا در زندگی را 0.86 ، برای خرده مقیاس جستجوی معنا در زندگی را 0.87 و ضریب اعتبار کل آزمون را 0.70 تا 0.84 گزارش کردند. در پژوهش عابدی و همکاران (۱۳۹۵)، پایایی این آزمون پس از یک دوره زمانی یک ماهه، برای مقیاس معنای حاضر در زندگی 0.81 و برای

1. Family Emotional Climate Questionnaire

2. Hill Bern

3. the meaning in life questionnaire

4. Stjeger & Oshi

مقیاس جستجوی معنا در زندگی ۰/۸۴ گزارش شده است. همچنین، پس از یک دوره زمانی دو ماهه، پایایی این آزمون برای مقیاس معنای حاضر در زندگی ۰/۷۰ و برای مقیاس جستجوی معنا در زندگی ۰/۷۳ گزارش شده است. در پژوهش مسلمان، حسینی و صادق پور (۱۳۹۷)، پایایی ابزار ۰/۹۰ گزارش شد. در پژوهش حاضر، ضریب آلفای کرونباخ کل پرسشنامه ۰/۸۲ به دست آمد.

یافته‌ها

یافته‌های مرتبط با متغیرهای جمعیت‌شناختی نشان داد که ۱۷ درصد از شرکت‌کنندگان بین ۱۸ تا ۲۷ سال، ۲۶ درصد بین ۲۸ تا ۳۶ سال، و ۵۷ درصد بین ۴۵ تا ۳۷ سال داشتند. از نظر میزان تحصیلات نیز ۴۶ درصد زیردیپلم، ۱۹ درصد دیپلم، ۱۱ درصد کارданی، ۲۲ درصد کارشناسی و ۲ نیز دارای مدرک کارشناسی ارشد بودند. در ادامه، در جدول ۱ میانگین و انحراف معیار متغیرها و آماره‌های کجی و کشیدگی ارائه شده است و در جدول ۲ نتایج همبستگی پیرسون آورده شده است.

۲۲۰

۲۲۰

۱۳۹۹
پژوهش
سال پیاپی
شماره ۵۷
Vol. 14, No. 57, Autumn 2020

جدول ۱: میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش

متغیر	میانگین	انحراف معیار	کجی	کشیدگی
خدکارآمدی ترک اعتیاد	۶۳/۰۳	۳۶/۳۰	۰/۲۲	-۱/۴۹
دین‌داری	۵۳/۲۹	۱۴/۲۵	-۰/۰۷	-۱/۴۶
جو عاطفی خانواده	۵۳/۰۲	۲۴/۱۹	۰/۱۵	-۱/۵۲
معنازی زندگی	۳۶/۶۶	۱۸/۰۱	۰/۰۶	-۱/۵۱

آماره‌های توصیفی شامل میانگین و انحراف معیار در جدول ۱ آمده است. از مفروضه‌های مهم تحلیل مسیر، نرمال بودن توزیع داده‌ها است. جهت بررسی نرمال بودن، از ضریب کجی^۱ و ضریب کشیدگی^۲ استفاده شد. همان‌طوری که در جدول ۱ مشاهده می‌شود، آماره‌های کجی و کشیدگی همه متغیرها بین ۰+۲ و -۲- بود و فرض نرمال بودن توزیع داده‌ها تایید شد.

۱ . skewness

2 . kurtosis

جدول ۲. ماتریس همبستگی بین متغیرهای مورد مطالعه

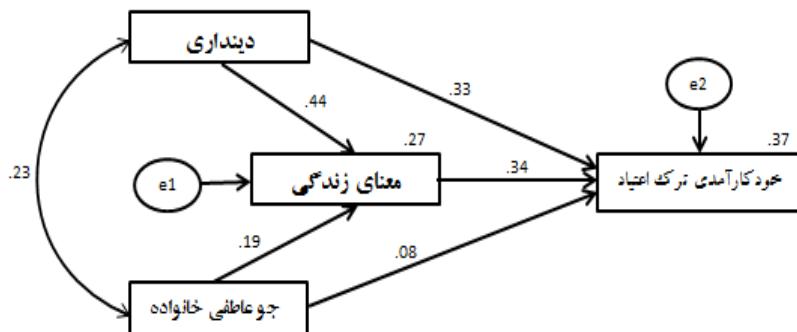
متغیرهای پژوهش	۱	۲	۳	۴
-	-	-	-	-
۱- دین داری	-	-	-	-
۲- جو عاطفی خانواده	۰/۲۳*	-	-	-
۳- معنای زندگی	۰/۴۸*	۰/۲۹*	-	-
۴- خودکارآمدی ترک اعتیاد	۰/۵۱*	۰/۲۵*	۰/۵۲*	-

* $p < 0.01$

بر اساس جدول ۲، دین داری و جو عاطفی خانواده رابطه معنادار و مثبتی با معنای زندگی و خودکارآمدی ترک اعتیاد داشت ($p < 0.01$). همچنین، معنای زندگی نیز رابطه مثبت و معناداری با خودکارآمدی ترک اعتیاد داشت ($p < 0.01$). در ادامه، به بررسی مدل پیشنهادی این پژوهش، روش مدل‌سازی معادلات ساختاری مورد بررسی قرار گرفت. نتایج بررسی برآذش مدل با استفاده از شاخص توکر-لوئیس^۱، شاخص کای اسکوئر تقسیم بر درجه آزادی^۲، شاخص نیکوئی برآذش^۳، شاخص برآذش مقایسه‌ای^۴، و ریشه میانگین مربعات خطای برآورده^۵ بررسی شدند. مقادیر شاخص‌های نیکوئی برآذش، توکر-لوئیس و برآذش مقایسه‌ای هر چه به یک نزدیکتر باشند، مطلوب‌تر است و مقادیر برابر یا بالاتر از ۰/۹۵ نشانه برآذش خوب است. همچنین، شاخص کای اسکوئر تقسیم بر درجه آزادی کمتر از ۳ نشان‌دهنده برآذش خوب می‌باشد. به علاوه، شاخص ریشه میانگین مربعات خطای برآورده کمتر از ۰/۰۸ نشان‌دهنده برآذش مطلوب است (کلین^۶، ۲۰۱۵).

1. Tucker-Lewis Index (TLI)
2. Chi-Square (χ^2) divided by degrees of freedom
3. Goodness-of-Fit Index (GFI)
4. Comparative Fit Index (CFI)

5. Root Mean Squared Error of Approximation (RMSEA)
6. Kline

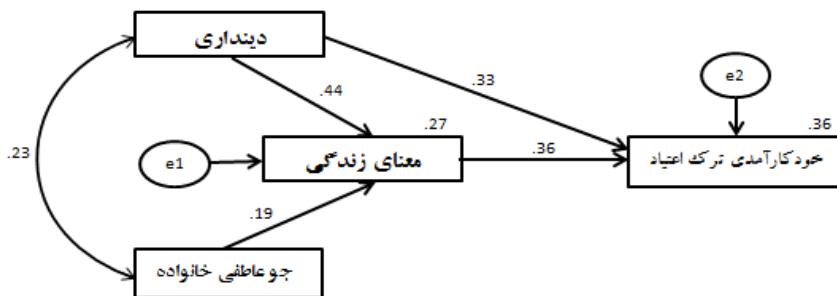
نمودار ۲: مدل اولیه پژوهش

با توجه به تجزیه و تحلیل اولیه از مدل مشخص شد که شاخص ریشه میانگین مربعات خطای برآورد ($\text{RMSEA} = 0.362$) در مدل اولیه برازش قابل قبولی نداشت و مدل اولیه نیاز به اصلاح داشت. همچنین، ضرایب مسیرهای مدل اولیه در نمودار ۲ ارائه شده است. جهت اصلاح مدل، رابطه غیرمعنادار جو عاطفی خانواده به خودکارآمدی ترک اعتیاد حذف شد. شاخص‌های برازش در مدل نهایی مطلوب بودند که در جدول ۳ ارائه شده است. همچنین، ضرایب استاندارد مسیرهای مدل نهایی در نمودار ۳ ارائه شده است.

۲۲۲
222

جدول ۳: شاخص‌های برازش نهایی

مدل نهایی	شاخص‌های نیکویی برازش
۳/۴۶	χ^2 کاهش علم انسانی و مطالعات فرهنگی
۲	df
۱/۷۳	(χ^2/df) کال جامع علم انسانی
.۹۷	TLI
.۹۹	GFI
.۹۹	CFI
.۰۶۱	RMSEA

نمودار ۳: مدل نهایی پژوهش

یافته‌های نمودار ۳ ضرایب استاندارد مسیرهای مستقیم در مدل نهایی را نشان می‌دهد. نتایج بررسی مدل نهایی نشان داد که اثر مستقیم دین‌داری ($\beta=.33$) و معنای زندگی ($\beta=.36$) بر خودکارآمدی ترک اعتیاد معنادار بود ($p<.001$). دین‌داری ($\beta=.44$) و جو عاطفی خانواده ($\beta=.19$) اثرات مستقیم معناداری بر معنای زندگی داشتند. در کل، مدل نهایی ۳۶ درصد از واریانس خودکارآمدی ترک اعتیاد را پیش‌بینی کرد. برای بررسی معناداری اثرات غیرمستقیم، روش بوت استروپ با بازنمونه‌گیری ۵۰۰۰ نفر در نرم افزار آموس استفاده شد و نتایج آن در جدول ۴ ارائه شده است.

جدول ۴: نتایج روش بوت استروپ برای بررسی مسیرهای غیرمستقیم مدل نهایی

مسیرهای غیرمستقیم	اثر استاندارد	معناداری	حد پایین	حد بالا
اثر غیرمستقیم دین‌داری بر خودکارآمدی ترک	.0/۳۵	.۰/۱۲	.۰/۰۱	.۰/۴۱
اعتباد از طریق نقش میانجی معنای زندگی			**	
اثر غیرمستقیم جو عاطفی خانواده بر خودکارآمدی ترک اعتیاد از طریق نقش میانجی معنای زندگی	.۰/۲۲	.۰/۰۳	* .۰/۰۱۹	.۰/۱۰
			*	

* $p<0.05$. ** $p<0.001$.

نتایج جدول ۴ نشان داد که دین‌داری ($\beta=.41$, $p<.001$) و جو عاطفی خانواده ($\beta=.10$, $p<.05$) از طریق معنای زندگی اثر غیرمستقیم معناداری بر خودکارآمدی ترک اعتیاد داشتند. همچنین با توجه به اینکه ۹۵ درصد سطوح اطمینان حدود پایین و حدود بالا برای بررسی هر یک از مسیرهای غیرمستقیم در دامنه صفر قرار نداشتند، این مسیرهای غیرمستقیم معنادار بودند. بنابراین، اثرات غیرمستقیم دین‌داری و جو عاطفی

خانواده بر خود کارآمدی ترک اعتیاد از طریق نقش میانجی معنای زندگی مورد تایید قرار گرفت.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از انجام پژوهش حاضر مدل‌یابی رابطه بین دین‌داری و جو عاطفی خانواده با خود کارآمدی ترک اعتیاد با توجه به نقش میانجی معنای زندگی در زنان وابسته به مواد مخدر بود. به طور کلی نتایج نشان داد که تمام مسیرهای مستقیم بجز مسیر جو عاطفی خانواده به خود کارآمدی ترک اعتیاد معنادار شدند. مسیرهای غیرمستقیم نیز از طریق معنای زندگی با خود کارآمدی ترک اعتیاد معنادار شدند. بر اساس نتایج این پژوهش، الگوی پیشنهادی از برآذش مطلوبی برخوردار است و می‌تواند به عنوان گام مهمی در جهت شناخت عوامل مؤثر در خود کارآمدی ترک اعتیاد زنان محسوب شود. اولین یافته پژوهش نشان داد که بین دین‌داری با خود کارآمدی ترک اعتیاد رابطه مستقیم وجود دارد. این یافته با نتایج پژوهش‌های بشار و همکاران (۱۳۹۵)؛ علیوردی نیا و همکاران (۱۳۹۴)؛ پوزاد و همکاران (۱۳۹۳)؛ نیه (۲۰۱۹)، سالاس-رایت و همکاران (۲۰۱۸)، سینکویکیوس (۲۰۱۶) هماهنگ و همسو است. در تبیین این یافته می‌توان گفت که داشتن نگرش‌ها و باورهای مذهبی و اعمال معنوی با کاهش استرس‌های روان‌شناختی و پیشگیری از رفتارهای پرخطری همچون سیگار کشیدن، مصرف الکل و مواد همراه است (دیستی و همکاران، ۲۰۱۹). دین‌داری و معنویت از تأثیر فشارهای زندگی بر گرایش به مصرف مواد می‌کاهد و در طول زمان نیز میزان افزایش مصرف مواد را مهار می‌کند (دیستی و همکاران، ۲۰۱۵). بر این اساس می‌توان گفت، خود کارآمدی ترک اعتیاد محصول اعتماد فرد به توانایی‌های خود است. در حالی که، از مفاهیم مطرح در آسیب‌شناسی شناختی افراد وابسته به مواد، ضعف آنها در حل مساله و خود کارآمدی ترک مواد است. حال آنکه دین‌داری و معنویت موجب کاهش تنش ایجاد شده و افزایش خودکنترلی و خود کارآمدی ترک در افراد وابسته به مواد می‌شود.

یافته دوم پژوهش نشان داد که بین جو عاطفی خانواده با خود کارآمدی ترک اعتیاد رابطه مثبت و معناداری وجود ندارد. این یافته با نتایج پژوهش‌های عبدالملکی و همکاران

(۱۳۹۵) و لطفی نیا و همکاران (۱۳۹۲) ناهمسو و ناهمهانگ است. نتایج تحقیق رشیدی، و همکاران (۱۳۹۶) نشان داد که ترکیب خطی متغیرهای جو عاطفی خانواده، ادراک شیوه فرزندپروری، الگوهای ارتباطی خانواده و ادراک حمایت اجتماعی (خانواده) پیش‌بینی کننده خوبی برای پیش‌بینی سوء‌صرف موارد روان گردان‌ها است. طبق نتایج پژوهش سوپرت (۲۰۱۸) وجود خودکارآمدی اجتماعی ادراک شده در نوجوانان، موجب خودکترلی می‌شود و گرایش به اعتیاد را کاهش می‌دهد. البته این امر در جنسیت‌های دختر و پسر متفاوت است. باید گفت که در تحقیقات ذکر شده، خودکارآمدی و جو عاطفی خانواده در تعامل به اعتیاد و پیش‌بینی صرف موارد بصورت مدل بررسی نشده است. در مدل به دلیل وجود متغیر میانجی، تمام سهم و اثر متغیر جو عاطفی خانواده روی خودکارآمدی ترک اعتیاد از طریق متغیر میانجی و یا همان رابطه غیرمستقیم تبیین شده است. به عبارت دیگر، در این مدل نیز متغیر جو عاطفی خانواده روی خودکارآمدی ترک اعتیاد تأثیر دارد اما به صورت غیرمستقیم. در واقع جو عاطفی خانواده بر روی خودکارآمدی ترک اعتیاد البته به صورت غیرمستقیم اثرگذار است. به این معنا که وجود جو عاطفی خانواده در زنان وابسته به مواد مخدر، تأثیر مهمی روی معنای زندگی آن‌ها می‌گذارد و این عامل نیز روی خودکارآمدی ترک اعتیاد اثرگذار خواهد بود. فرانکل معتقد بود که نبود معنا و خلاصه وجودی همراه با تعارضات ثابت زندگی می‌تواند به سوء‌صرف موارد به عنوان یک منبع تسکین منجر شود سوء‌صرف کنندگان مواد افرادی هستند که به دلیل خلاصه وجودی، ناخشنودی را تجربه می‌کنند و برای مقابله با ناخشنودی و تسکین دردهای هیجانی به مواد روی می‌آورند. به نظر می‌رسد در رابطه بین جو عاطفی خانواده و خودکارآمدی ترک اعتیاد زنان وابسته به مواد مخدر واسطه‌هایی در بین است که کمتر به آن‌ها پرداخته شده است. خود می‌تواند عامل فردی دخیل در دریافت معنای زندگی بر خودکارآمدی ترک اعتیاد اثر گذاشته و منجر به افزایش خودکارآمدی ترک اعتیاد شود. لذا این امکان وجود دارد که اگر در مطالعه تأثیر متغیرهایی که قبلًا مورد مطالعه قرار گرفته‌اند جزئی تر بررسی

شوند متغیرهای واسطه‌ای به دست بیاید که اثر مستقیم جو عاطفی خانواده بر خود کارآمدی ترک اعتیاد روشن‌تر شود.

سومین یافته پژوهش نشان داد که بین دین‌داری با معنای زندگی رابطه مثبت وجود دارد. این یافته با نتایج پژوهش‌های اکبری، فدایی شاهخالی و قاسمی جوبنه (۱۳۹۸)؛ عابدی و همکاران (۱۳۹۵)؛ سراج‌زاده و رحیمی (۱۳۹۲)؛ یوون، کبیرو، هوئف و کنول^۱ (۲۰۲۰)، کروک^۲ (۲۰۱۵)، خان، واتسون، ناکووی، جهان و چن^۳ (۲۰۱۵) هماهنگ و همسو است.

زیر بنای سلامت معنوی دینداری است و دینداری یک عامل حمایت کننده از فرد در مقابل رفتارهای پر خطر از قبیل استعمال سیگار، مصرف الکل و ماری جوانا و استفاده از کوکائین است (براون، پارکز و زیمرمن^۴، ۲۰۰۱). همچنین مذهب می‌تواند سیستم معنایی شامل هدف دار بودن زندگی، احساس خودارزشمندی و خود را شایسته احترام دانستن را شکل دهد. این سیستم معنایی می‌تواند مانع از خطر پذیری و رفتار هیجان‌خواهی شود که این نیز می‌تواند منجر به احتمال کاهش مصرف مواد گردد (اسمیت^۵، ۲۰۰۳).

طبق تحقیق سیلبرمن^۶ (۲۰۰۵) و اسمیت (۲۰۰۳)، مذهب می‌تواند منبع عظیم و بی‌نظیری برای سیستم معنابخشی در زندگی فرد بنابراین، می‌توان نتیجه گرفت که چنانچه فرد دارای سطح دینداری بالایی باشد، به تبع آن، معنایی که به خود و جهان اطرافش می‌دهد، همراه با احساس ارزشمندی و هدفمندی است. از این‌رو، احتمال کمتری وجود دارد که اقدام به مصرف مواد کند زیرا به احساس ارزشمند بودنش آسیب می‌رساند. به عبارت دیگر، مذهب به واسطه نقش مقابله‌ای در برابر فشارهای روانی می‌تواند از واپستگی یا سوء‌صرف مواد پیشگیری کند. در تبیین این یافته می‌توان گفت که وجود معنا در زندگی می‌تواند چارچوبی برای پاسخگویی و پردازش آسیب‌ها و رنج‌های زندگی فراهم کند. سطوح بالای وجود معنا در زندگی با سطوح بالای دین‌داری در افراد رابطه دارد (خان و همکاران، ۲۰۱۵). افراد با سطح پایین دین‌داری و معنویت، معنای زندگی را به معنای واقعی در ک نکرده‌اند و در بیشتر شرایط استرس‌زا به دنبال راه

۲۲۶
226

۱۳۹۹ پاییز
شماره ۵۷
سال پیاپی ۱۴، شماره ۵۷، آزمون ۲۰۲۰

1. Yoon, Cabirou, Hoepf & Knoll

2. Krok

3. Khan, Watson, Naqvi, Jahan & Chen

4 . Brown, Parks & Zimmerman

5. Smith

6 . Silberman

حل درست نبوده و آسان‌ترین راه را برای تسکین شرایط اضطرابی و استرس آور انتخاب کرده و گرایش به مواد مخدر و رفتارهای پر خطر در آن‌ها افزایش می‌یابد (کروک، ۲۰۱۵). بنابرین وجود معنا در زندگی تحت تأثیر نگاه فرد به دین‌داری و سلامت معنوی بوده و قابلیت کنترل سایر فشارزاهای روانی را دارد. جستجو برای معنای زندگی به عنوان نیروی انگیزشی نخستین انسان و نشانه‌ای از سلامت روانی محسوب می‌شود. با توجه به یافته‌ها می‌توان نتیجه گرفت که وجود معنا در زندگی از سازه‌های مهمی محسوب می‌شود که نبود آن در زندگی با نبود دین‌داری رابطه دارد.

همچنین، نتایج پژوهش پژوهش نشان داد که بین جو عاطفی خانواده با معنای زندگی رابطه مثبت وجود دارد. به این معنا که با کاهش جو عاطفی مثبت در خانواده، می‌توان انتظار داشت که معنای زندگی آن‌ها نیز کاهش یابد. همچنین جو عاطفی خانواده می‌تواند به گرایش به اعتیاد و یا عدم گرایش به اعتیاد در افراد منجر شود. در همین راستا عسکری، صفرزاده و قاسمی مفرد (۱۳۹۰) بیان می‌کنند که بین جو عاطفی خانواده و جهت گیری مذهبی با گرایش به اعتیاد رابطه چندگانه معناداری وجود دارد. به عبارت دیگر، بهبود جو عاطفی خانواده و افزایش اعتقادات مذهبی، کاهش تمایل به اعتیاد را به دنبال دارد. در تبیین این یافته می‌توان این گونه بیان نمود که خانواده، واحدی اجتماعی با ابعاد گوناگون است که به دلیل اهمیت و جایگاه ویژه‌ای از دیرباز مورد توجه اندیشمندان اجتماعی بوده است. از یک سو، ارتباط و کنش متقابل خانواده با اجزا و نهادهای دیگر جامعه به پویایی متمادی، بسیاری از اندیشمندان را بر آن داشته که در حوزه‌های گوناگون علمی و با رویکردهای مختلف به مطالعه این واحد اجتماعی همت گمارند. به این دلیل که خانواده پایه و اساس محبت، حمایت و علاقه است و علاوه بر این، اعتقادات مذهبی درونی شده در فرد، ناشی از دینداری حاکم بر خانواده است، خانواده نقش مهمی در گرایش یا عدم گرایش فرد به اعتیاد ایفا می‌کند. به طور کلی، تا زمانی که لطف، محبت، معنویت و هدف در زندگی یک خانواده متصرف باشد، اعضای خانواده در کنار یکدیگر به رشد و شکوفایی دست می‌یابند؛ اما اگر به هر دلیل که این پایه‌ها متزلزل شود، اعضای خانواده

در معرض آسیب‌های جدی، مانند تزلزل در اعتقادات دینی، سرگردانی در اهداف زندگی، ناتوانی در حل معضلات پیش آمده و پناه بردن به مواد اعتیادآور برای فراموش کردن مشکلات موجود قرار می‌گیرند که این نکته خود می‌تواند دلیل مهمی برای نقش کارآمدی جو عاطفی خانواده و معنای زندگی در تمایل به اعتیاد باشد. نحوه برخورد، پذیرش، دوست داشتن و رفتار مساعد با فرزند او را برای احیای نقش‌های اجتماعی و برطرف ساختن نیازهایش یاری می‌دهد. ارتباط پیوند افراد خانواده در سلامت روانی کودک تاثیر دارد و به رفع نیازهایش کمک می‌کند. ارتباط و پیوند افراد خانواده در معناداری زندگی فرزند تأثیر به سزایی دارد.

یافته دیگر پژوهش نشان داد که بین معنای زندگی با خودکارآمدی ترک اعتیاد رابطه مثبت وجود دارد. به این معنا که با افزایش معنای زندگی در زنان وابسته به مواد مخدر، می‌توان انتظار داشت که خودکارآمدی ترک اعتیاد آنها افزایش یابد. این یافته با نتایج پژوهش محمدنیا و مشهدی (۱۳۹۷) هماهنگ و همسو است. این محققان نیز در مطالعه خود نشان دادند که وجود معنای زندگی در افراد به افزایش خودکارآمدی در افراد وابسته به مواد می‌انجامد و درواقع معناداری زندگی به عنوان یکی از عوامل محافظت در برابر اعتیاد، ولع مصرف مواد و خودکشی محسوب می‌گردد. افراد دارای معنا در زندگی بهتر می‌توانند با افسردگی، استرس و اضطراب و چالش‌های زندگی مقابله کنند، پردازش اطلاعات و چشم انداز مثبت‌تر و وسیع‌تری دارند. در واقع، معناداری زندگی عامل انگیزشی مهمی است که افراد وابسته به مواد را به ترک مواد تشویق می‌کند. در حالی که افرادی هستند که در زندگی به بن‌بست رسیده‌اند و زندگی برای آنها معنایی جز زجر کشیدن ندارد. آنها خود را با مصرف مواد مشغول کرده و به هیچ عنوان حاضر به ترک آن نبوده با اینکه می‌دانند هرچه مصرف بالاتر رود، به پایان زندگی نزدیکتر می‌شوند اما باز هم حاضر به ترک نیستند، زیرا معنایی برای برگشت به زندگی نمی‌یابند.

یافته دیگر پژوهش نشان داد که معنای زندگی در رابطه بین دین‌داری با خودکارآمدی ترک اعتیاد نقش واسطه‌ای دارد. اصطلاح خودکارآمدی مبتنی بر نظریه شناختی اجتماعی بندورا است. خودکارآمدی در واقع اعتقاد راسخ فرد نسبت به توانایی‌های

خود می‌باشد که باعث تحریک انگیزش و منابع شناختی فرد برای دستیابی به موفقیت می‌شود (شمامی زاده و عابدی، ۱۳۸۴). باورهای خود کارآمدی شناخت‌هایی هستند که باعث شروع تغییرات رفتارهای سلامتی و همچنین موجب تلاش بیشتر در فرد و افزایش تحمل فرد در مقابل موانع می‌شوند. در خود کارآمدی، اعتقاد فرد بر این است که فرد به واسطه آن می‌تواند رفتار لازم برای رسیدن به یک هدف مورد نظر را بطور موفقیت آمیزی اجرا کند. می‌توان گفت، وجود دین‌داری در افراد وابسته به مواد تحت تأثیر وجود معنا در زندگی آن‌ها قرار دارد به این ترتیب که هر چه دین‌داری در زندگی افراد قوی‌تر باشد، معنا در زندگی برای آن‌ها بیشتر نمایان می‌شود و این امر موجب ایجاد خود کارآمدی ترک اعتیاد در آن‌ها می‌شود. افرادی که دارای دین‌داری بیشتری هستند، سازگاری و انعطاف‌پذیری بیشتری با شرایط زندگی و مشکلات خود دارند که این امر خود کارآمدی ترک اعتیاد آن‌ها را افزایش می‌دهد زیرا نگرش این افراد نسبت به موقعیت زندگی خود و توانایی‌های خود و همچنین ارزشمندی فعالیتشان، از آن‌ها فردی بازاردۀ می‌سازد که خود کارآمدی ترک اعتیاد را در آن‌ها بیشتر می‌کند. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که معنای زندگی به درستی توانسته است در رابطه بین دین‌داری با خود کارآمدی ترک اعتیاد نقش واسطه‌ای را ایفا نماید.

۲۲۹
۲۲۹

۳
پژوهش‌های شمامی زاده و عابدی
۱۳۹۶، شماره ۱۴، پیاپی ۵۷،
Vol. 14, No. 57, Autumn 2020

یافه دیگر پژوهش نشان داد که معنای زندگی در رابطه بین جو عاطفی خانواده با خود کارآمدی ترک اعتیاد نقش واسطه‌ای دارد. خود کارآمدی پایین، نارسایی هیجانی و جو عاطفی نامطلوب سبب می‌شود که فرد در شرایط و موقعیت‌های استرس‌زا از سبک‌های مقابله‌ای هیجان‌مدار و ناکارآمد استفاده کند. همچنین خود کارآمدی پایین، نارسایی هیجانی و جو عاطفی نامطلوب، رضایتمندی از زندگی فرد را تحت تاثیر قرار می‌دهد به طوری که افرادی که از رضایت پایینی در زندگی برخوردارند به اعتیاد گرایش بیشتری پیدا می‌کنند. جو عاطفی خانواده از سبک‌های فرزند پروری و نحوه ارتباط با یکدیگر در خانواده‌ها نشات می‌گیرد. خانواده مهم‌ترین زمینه رشدی است که می‌تواند استعداد و آمادگی به اعتیاد را در اعضای خود ایجاد کند. در خانواده‌هایی که تهدید و سرزنش وجود دارد، ارتباط مناسب و توأم با اعتماد در بین اعضای خانواده وجود ندارد، مرزهای

بین اعضای خانواده روشن و واضح نیست، نقش‌ها و وظایف اعضا متناسب با سطح رشدی آنها نیست، حل مساله و مشکل به طور مناسب اتفاق نمی‌افتد، همراهی عاطفی وجود ندارد، تعارض‌ها به طور مناسب حل و فصل نمی‌شود و خودکارآمدی پایین است و همین عوامل می‌توانند بستر مناسبی برای ابتلا به اعتیاد باشند (قمری، ۱۳۹۲). افرادی که خودکارآمدی بالایی دارند در هنگام رویارویی با رویدادهای نامطلوب واسترس‌زا، می‌توانند بر اندیشه خود کنترل داشته باشند، پایداری بیشتری از خود نشان بدهند (بنیان، هیل، زادورین، مالن^۱، ۲۰۱۰). خانواده عامل مهمی در پیش‌بینی انتخاب نوع راهبرد مقابله با استرس است. در خانواده‌های سرد و خشک فرزندان راهبردهای هیجان‌مدار را در برابر استرس به کار می‌گیرند. نارسایی هیجانی موجب می‌شود افراد در برابر استرس و فشارهای زندگی به طور هیجان‌مدارانه عمل کنند (بشارت، ۱۳۸۸). مصرف مواد مخدر بویژه در زنان می‌تواند یکی از راهبردهای مقابله‌ای هیجان‌مدار در مواجهه با مشکلات و موقعیت‌های استرس‌زا باشد و خانواده بعنوان اولین و کوچکترین واحد اجتماعی درین شرایط بیشترین نقش را دارد.

۲۳۰

230

آلبرت بندورا معتقد است که انسان‌ها دارای نوعی نظام خود کنترلی و نیروی خود تنظیمی هستند و توسط آن‌ها بر افکار، احساسات و رفتارهای خود کنترل دارند و از این طریق می‌توانند در سرنوشت خود نقش تعیین کننده‌ای داشته باشند. باید بیان نمود که خودکارآمدی بصورت فردی، اجتماعی و جمعی است. خودکارآمدی اجتماعی اشاره به این موضوع دارد که باور به توانایی‌ها، با واسطه‌های اجتماعی و افراد دیگر شکل می‌گیرد و افراد سعی به رسیدن به مهارت‌ها و منابعی برای عمل مطلوب با کمک خانواده و جلب حمایت آنان دارند. خودکارآمدی جمعی نیز اشاره به این دارد که افراد به طور منفرد و متزوی زندگی نمی‌کنند و بسیاری از چالش‌های زندگی مربوط به مسائل گروهی هستند و برای ایجاد پیامد مورد انتظار به تلاش جمعی نیاز دارند و افراد با تلاش‌های گروهی و ایجاد باورهای مشترک و افزایش توانایی‌ها بدبناه ایجاد تغییرات مطلوب و مورد نیاز زندگی شان هستند. خودکارآمدی جمعی تعهد و پیوند مناسب را برای یک عمل گروهی

ارتفاعا می بخشد (بندورا، ۱۹۹۷). در تبیین این یافته می توان این گونه بیان نمود که جو عاطفی خانواده و روابط مثبت اعضاي خانواده با هم، نقش مهمی در خودکارآمدی ترک اعتیاد ایفا می کند، بر این اساس، محیط مثبت و روابط اعضاي خانواده از لحاظ درون فردی، به شخص کمک می کند که به لحاظ شناختی، هیجانی و فیزیولوژیکی بتواند بر مشکلات و تیبدگی های خود مسلط شود و همچنین به او کمک کند که مسئولیت افکار و رفتار خود را در تعارضات و کشمکش ها پذیرد و در جهت تغییر آن ها تلاش کند. این افراد دارای معناداری زندگی بیشتری بوده و افکار خودکارآمدی ترک اعتیاد در آن ها قوت می گیرد. وجود روابط منفی در بین اعضاي خانواده، موجب کاهش معنای زندگی در افراد وابسته به مواد شده و خودکارآمدی ترک اعتیاد را در آن ها کاهش می دهد.

بنابراین می توان نتیجه گرفت که معنای زندگی به درستی توانسته است در رابطه بین جو عاطفی خانواده با خودکارآمدی ترک اعتیاد نقش واسطه ای را ایفا نماید. از آنجایی که جامعه آماری این پژوهش را زنان وابسته به مواد مخدر شهر اهواز تشکیل دادند، برای تعمیم نتایج به مردان وابسته به مواد مخدر و دیگر جوامع می بایست احتیاط لازم صورت پذیرد. بنابراین، پیشنهاد می شود پژوهش های بعدی در دیگر شهرها و همچنین به نقش مردان وابسته به مواد مخدر نیز پردازد تا تعمیم نتایج با اطمینان بیشتری صورت گیرد. برگزاری کارگاه هایی در جهت آموزش تأثیر دین داری و جو عاطفی خانواده بر خودکارآمدی ترک مواد برای افراد وابسته به مواد و خانواده های آن ها پیشنهاد می شود.

منابع

- آرین، سیده خدیجه (۱۳۷۷). بررسی رابطه بین دین داری و روان درستی ایرانیان مقیم کانادا. رساله دکتری، چاپ نشده، تهران، دانشگاه علامه طباطبائی.
- افشاری، مریم؛ باباخانی، نرگس؛ احمدی، آرمیندخت و شمس الدینی لری، سلوی (۱۳۹۵). مقایسه میزان حرمت خود، خودکارآمدی و خودتنظیمی در افراد وابسته به مواد افیونی، مواد محرک و افراد عادی. مجله پژوهشی قانونی ایران، ۲۲(۱)، ۱۵-۲۲.
- اکبری، بهمن؛ فدایی شاهخالی، صغیری و قاسمی جوبنه، رضا (۱۳۹۸). تحلیل کانونی رابطه بین دین داری، امید و خوشبینی با معنا در زندگی و کیفیت زندگی در بیماران دچار ضایعه نخاعی. دین و سلامت، ۷(۱)، ۱۱-۱۹.

بختیارپور، سعید (۱۳۹۶). رابطه تعارض والد - فرزند و جو عاطفی خانواده با عملکرد تحصیلی در دانش‌آموزان دوره اول متوسطه شهرستان کارون. *مجله روان‌شناسی اجتماعی*، ۴۳(۵)، ۵۳-۴۵.

برنا، محمدرضا و کریم سواری (۱۳۸۶). ارتباط ساده و چندگانه نگرشاهی مذهبی، سلامت روانی، رضایت از زندگی و عزت نفس با احساس شادکامی در بین دانشجویان. *یافته های نو در روان‌شناسی*، ۱۲(۳)، ۸۶-۷۶.

بشرار، مریم؛ اخلاقی فرد، مرتضی و پیمایی، جاوید (۱۳۹۵). رابطه هوش معنوی با تاب آوری عزت نفس و خودکارآمدی در معتقدین مراجعه کننده به مراکز ترک اعتیاد تحت درمان نگهدارنده با متادون در استان البرز، نخستین همایش جامع بین المللی روان‌شناسی، علوم تربیتی و علوم اجتماعی، تهران، مرکز همایش‌های کوشاستر با همکاری دانشگاه‌های کشور.

بشرارت، محمدعلی (۱۳۸۸). رابطه نارسایی هیجانی و سبک‌های مقابله با استرس. *فصلنامه اندیشه‌های نوین تربیتی*، ۹(۴)، ۹-۲۷.

پوزاد، اکرم؛ سلیمانی، سمية؛ کوه پیما، ابوذر و جدیدی، اکبر (۱۳۹۳). رابطه بین بهزیستی معنوی، حمایت اجتماعی خانواده و سبک دلبستگی با خودکارآمدی پرهیز از مواد مخدر، نخستین همایش ملی علوم تربیتی و روان‌شناسی، مرودشت، شرکت اندیشه سازان مبتکر جوان.

حیبی، مجتبی؛ کارشکی، حسین؛ دشتگرد، علی؛ حیدری، عباس و طلایی، علی (۱۳۹۱). رواسازی و تعیین پایابی پرسشنامه خودکارآمدی ترک اعتیاد بر اساسون. *مجله پژوهشی حکیم*، ۱۵(۱)، ۵۹-۵۳.

رامین مهر، حمید و جارستاد، پروانه (۱۳۹۲). روش تحقیق کمی با کاربرد معادلات ساختاری (نرم افزار لیزرل)، تهران: انتشارات ترمه

رشیدی، علیرضا؛ محسنی، زهرا سادات و گل محمدیان، محسن (۱۳۹۶). نقش جو عاطفی خانواده، ادراک شیوه فرزندپروری، الگوهای ارتباطی خانواده و ادراک حمایت اجتماعی (خانواده) در پیش‌بینی سوءصرف مواد روان‌گردن صنعتی دانشجویان. *فصلنامه علمی اعتمادپژوهی*، ۱۱(۴۱)، ۱۰۳-۱۲۳.

سراجزاده، سیدحسین و رحیمی، فرشید (۱۳۹۲). رابطه دینداری با معناداری زندگی در یک جمعیت دانشجویی. *راهبرد فرهنگ*، ۲۴، ۲۴-۷.

شماعی زاده، مرضیه؛ عابدی و محمد رضا (۱۳۸۴). تأثیر مشاوره شغلی بر افزایش خودکارآمدی کارآفرینی دانشجویان دانشگاه اصفهان. *فصلنامه دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربردی*، ۲۳، ۳۸-۲۹.

عابدی، شادی؛ فروغان، مهشید؛ خانجانی، محمد سعید؛ بخشی، عنایت الله و فرهادی، اکرم (۱۳۹۵). بررسی رابطه معنای زندگی و سلامت معنوی در سالمندان مقیم آسایشگاه‌های شهرستان شمیرانات، ۱۳۹۳. سالماند: مجله سالماند ایران، ۱۱(۳)، ۴۵۶-۴۶۵.

عبدالملکی، سalar؛ فرید، ابوالفضل؛ حبیبی کلیر، رامین؛ هاشمی، سیدمرتضی و قدوسی نژاد، آیت (۱۳۹۵). بررسی رابطه جو عاطفی خانواده و کنترل عواطف با گرایش به اعتیاد. خانواده پژوهی، ۶۴۹-۶۶۲، ۴۸(۱۲).

عسکری، پرویز؛ صفرزاده، سحر و قاسمی مفرد، مریم (۱۳۹۰). رابطه جو عاطفی خانواده و جهت‌گیری مذهبی با گرایش به اعتیاد. دوفصلنامه مطالعات اسلام و روانشناسی، ۵(۸)، ۷-۲۶. علیوردی نیا، اکبر؛ معمار، رحمت الله و نصرت‌هزی، سیمین (۱۳۹۴). بررسی تجربی رابطه دین‌داری، خودکنترلی و رفتار انحرافی. راهبرد اجتماعی فرهنگی، ۴(۱۶)، ۳۹-۲۸.

قمری، محمد (۱۳۹۰). مقایسه ابعاد عملکرد خانواده و کیفیت زندگی و رابطه این متغیرها در بین افراد معتاد و غیر معتاد. فصلنامه اعتیاد پژوهی، ۱۸، ۵۵-۶۸.

لطفی نیا، حسین؛ محب، نعیمه و عبدالی، عیسی (۱۳۹۲). رابطه خودکارآمدی و سلامت عمومی با کارکرد خانواده در دانش آموزان پسر اول متوسطه ناحیه ۴ تبریز. آموزش و ارزشیابی (علوم تربیتی)، ۶(۲۳)، ۵۴-۴۱.

محمدنیا، سعید و مشهدی، علی (۱۳۹۷). تأثیر معنای زندگی در رابطه بین نگرش نسبت به مصرف مواد مخدر و افسردگی. شفای خاتم، ۶(۳)، ۵۱-۴۳.

مسلمان، مهسا، حسینی، عاصفه و صادق پور، مریم (۱۳۹۷). ارزیابی معنا در زندگی و تحریف‌های شناختی دانشجویان. فصلنامه علمی/اعتیادپژوهی، ۵۰(۱۲)، ۸۹-۱۰۴.

موسوی شوستری، مژگان (۱۳۷۶). بررسی رابطه جو عاطفی خانواده با سازگاری فردی-اجتماعی و عملکرد تحصیلی دانش آموزان پایه سوم مدارس راهنمایی اهواز. پایان‌نامه کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، چاپ نشده، اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی.

نقیی، سید ابوالحسن؛ عزیزپور، مهدی؛ اشعری سرور؛ حسینی، سید حمزه و علیزاده، احمد (۱۳۹۳). بررسی رابطه میان افکار خودکشی و باور مذهبی در بیماران تحت درمان نگه دارنده متادون (MMT) شهر ساری در سال ۱۳۹۱. دین و سلامت، ۱۲(۱)، ۱-۸.

References

- Alexander, A. C., Hébert, E. T., Businelle, M. S., & Kendzor, D. E. (2019). Everyday discrimination indirectly influences smoking cessation through post-quit self-efficacy. *Drug and alcohol dependence*, 198, 63-69.

- Baker, T. E., Wood, J. M., & Holroyd, C. B. (2016). Atypical valuation of monetary and cigarette rewards in substance dependent smokers. *Clinical Neurophysiology*, 127(2), 1358-1365.
- Bandura, A. (1997). "Self-efficacy: toward a unifying theory of behavior change". *Psychological Review*, 84, 191-215.
- Benyon, K., Hill, S., Zadurian, N. & Mallen, C. (2010). Coping strategies and self-efficacy as predictors of outcome in osteoarthritis: a systematic review. *Journal of Musculoskeletal Care*, 8(4), 224-36.
- Bliuc, A. M., Doan, T. N., & Best, D. (2019). Sober social networks: The role of online support groups in recovery from alcohol addiction. *Journal of Community & Applied Social Psychology*, 29(2), 121-132.
- Bornstein, M. H., Putnick, D. L., Lansford, J. E., Al Hassn, S. M., Bacchini, D., Bombi, A. S., ... & Malone, P. S. (2017). 'Mixed blessings': parental religiousness, parenting, and child adjustment in global perspective. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 58(8), 880-892.
- Brown, T., Parks, G. S., Zimmerman, R. S., & Phillips, C. M. (2001). The role of religion in predicting adolescent alcohol use and problem drinking. *Journal of Studies on Alcohol*, 62, 695- 705.
- Buser, T. (2015). The effect of income on religiousness. *American Economic Journal: Applied Economics*, 7(3), 178-95.
- Decety, J., Cowell, J. M., Lee, K., Mahasneh, R., Malcolm-Smith, S., Selcuk, B., & Zhou, X. (2019). Retraction Notice to: The Negative Association between Religiousness and Children's Altruism across the World. *Current Biology*, 29(15), 2595.
- Decety, J., Cowell, J. M., Lee, K., Mahasneh, R., Malcolm-Smith, S., Selcuk, B., & Zhou, X. (2015). The negative association between religiousness and children's altruism across the world. *Current Biology*, 25(22), 2951- 2955.
- Farrell, A. K., Slatcher, R. B., Tobin, E. T., Imami, L., Wildman, D. E., Luca, F., & Zilioli, S. (2018). Socioeconomic status, family negative emotional climate, and anti-inflammatory gene expression among youth with asthma. *Psychoneuroendocrinology*, 91, 62-67.
- Gill, M., Koleilat, M., & Whaley, S. E. (2018). The impact of food insecurity on the home emotional environment among low-income mothers of young children. *Maternal and child health journal*, 22(8), 1146-1153.
- Ha, T. H. (2016). The influences of self-efficacy and attachment on SNS addiction tendency in college students. *Journal of the Korean Data and Information Science Society*, 27(3), 763-772.
- Hair, J. R., J. F., Black, W. C., Babin, B. J. and Anderson, R. E. (2009). *Multivariate Data Analysis*. 7th Edition, Prentice Hall, Upper Saddle River

۲۳۴
234

۱۳۹۹ پاییز ۴۷ شماره
Vol.14, No. 57, Autumn 2020 سال چهاردهم

- Ho, M. Y., Cheung, F. M., S. F. (2010). The role of meaning in life and optimism in promoting well-being. *Personality and Individual Differences*, 48, 658-663.
- Jackson, D.L. (2003). "Revisiting sample size and number of parameter estimates: Some support for the N: q hypothesis". *Structural Equation Modeling: A Multidisciplinary Journal*, 10, 128-141.
- Khan, Z. H., Watson, P. J., Naqvi, A. Z., Jahan, K., & Chen, Z. J. (2015). Muslim experiential religiousness in Pakistan: Meaning in life, general well-being and gender differences. *Mental Health, Religion & Culture*, 18(6), 482-491.
- King, L. A., Heintzelman, S. J., & Ward, S. J. (2016). Beyond the search for meaning: A contemporary science of the experience of meaning in life. *Current Directions in Psychological Science*, 25(4), 211-216.
- Kline, R. B., 2015. Principles and practice of structural equation modeling. *Guilford publications*. NY.
- Kolodny, A., Courtwright, D. T., Hwang, C. S., Kreiner, P., Eadie, J. L., Clark, T. W., & Alexander, G. C. (2015). The prescription opioid and heroin crisis: a public health approach to an epidemic of addiction. *Annual review of public health*, 36, 559-574.
- Krok, D. (2015). Striving for significance: The relationships between religiousness, spirituality, and meaning in life. *Implicit Religion*, 18(2), 233-257.
- Lee, G., Barrowclough, C., & Lobban, F. (2014). Positive affect in the family environment protects against relapse in first-episode psychosis. *Social Psychiatry and Psychiatric Epidemiology*, 49(3), 367-376.
- Martela, F., & Steger, M. F. (2016). The three meanings of meaning in life: Distinguishing coherence, purpose, and significance. *The Journal of Positive Psychology*, 11(5), 531-545.
- Nie, F. (2019). Religion and self-efficacy: a multilevel approach. *Mental Health, Religion & Culture*, 22(3), 279-292.
- Nikmanesh, Z., Baluchi, M. H., Pirasteh Motlagh, A. A. (2017). The Role of Self-Efficacy Beliefs and Social Support on Prediction of Addiction Relapse, *International Journal of High Risk Behaviors and Addiction*, 6(1):e21209
- Rawat, C., & Gulati, R. (2019). Influence of Home Environment and Peers Influence on Emotional Maturity of Adolescents. *Integrated Journal of Social Sciences*, 6(1), 15-18.
- Salas-Wright, C. P., Lombe, M., Neibitt, V. E., Saltzman, L. Y., & Tirmazi, T. (2018). Self-efficacy, religiosity, and crime: profiles of African American youth in urban housing communities. *Victims & offenders*, 13(1), 84-101.

۲۳۵
۲۳۵

۱۳۹۹ ۰۷۱۴، شماره ۵۷، پیاپی ۳
Vol. 14, No. 57, Autumn 2020

- Schreiber, J. B., Nora, A., Stage, F. K., Barlow, E. A., & King, J. (2006). Reporting structural equation modeling and confirmatory factor analysis results: A review. *Journal of Educational Research*, 99, 323–337.
- Silberman, I. (2005), "Religion as a Meaning System: Implications for the New Millennium", *Journal of Social Issues*, 61(4), 641-663.
- Sinkevičius, M. (2016). Intention to Purchase Alcohol by Adults in the Country in Transition: The Effects of Health Consciousness, Self-Efficacy and Religion Importance. *Organizations and Markets in Emerging Economies*, 7(14), 25-42.
- Smith, C. (2003). Theorizing religious effects among American adolescents, *Journal for the scientific study of religion*, 42, 17-30.
- Steger, M. F., & Oishi, S. (2004). Is a life without meaning satisfying? The moderating role of the search for meaning in life satisfaction judgments. *Manuscript submitted for publication*.
- Supreet, K. (2018). Gender differences and relationship between internet addiction and perceived social self-efficacy among adolescents. *Indian Journal of Health & Wellbeing*, 9(1), -106-109
- Supreet, Kaur. (2018). Gender differences and relationship between internet addiction and perceived social self-efficacy among adolescents. *Indian Journal of Health & Wellbeing*, 9(1), 106-109
- Taniguchi, C., Tanaka, H., Saka, H., Oze, I., Tachibana, K., Nozaki, Y., ... & Sakakibara, H. (2018). Changes in self efficacy associated with success in quitting smoking in participants in Japanese smoking cessation therapy. *International journal of nursing practice*, 24(4), e12647
- Verdejo-Garcia, A. (2016). Cognitive training for substance use disorders: Neuroscientific mechanisms. *Neuroscience & Biobehavioral Reviews*, 68, 270-281.
- Yoon, E., Cabirou, L., Hoepf, A., & Knoll, M. (2020). Interrelations of religiousness/spirituality, meaning in life, and mental health. *Counselling Psychology Quarterly*, 4(8), 1-16.